

ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Τό υπ' ἀριθμὸν Σστ' II κατάλοιπον τοῦ Λάμπρου ἀποτελεῖται ἐκ δύο τετραδίων καὶ 41 φύλλων χάρτου ποικίλου σχήματος γεγραμμένων ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς.

'Ἐκ τῶν τετραδίων τὸ μὲν πρῶτον ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων 10, γεγραμμένων ἐπὶ τῆς μοιάς πλευρᾶς, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ φύλλων 13 γεγραμμένων ἐπὶ τῶν δύο δύο δύο.

'Ἐν τῷ πρώτῳ προσπαθεῖ δὲ Λάμπρος διὰ τῶν γνωστῶν μεθδῶν νὰ ἔξαχριθώσῃ διαφόρους χρονολογίας ἀναφερομένας ὡς τὰ πολλὰ εἰς ἐπισκόπους Ἀθηνῶν διατάσσων τὴν ἔρευναν ὡς ἀκολούθια:

'Ἀριθ 1.—507 μ. Χ.—Θησείου ἀρ. 8 ('Αντων. σ. 22).

«Μηνὶ Ἰουνίῳ γ' (ἡμέρα) παρασκευῇ ὥραν δ' ἐτελχώθη ἐν Κυρίῳ δ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (Θ)εοφύλακτος ἵνδο. ιε'».

Λείποντος τοῦ ἔτους ἐν τοῖς ὑπόλογισμοῖς τοῦ Ἀντωνίου ἀναφέρεται καὶ τὸ ἔτος 507.

$\begin{array}{r} 566 \\ \hline 141 \\ 141 \\ \hline 1461 \\ 141 \\ \hline 1461 \\ 584 \\ 1461 \\ \hline 206001 \\ 730 \\ 154 \\ \hline 206885 \\ 66 \\ 38 \\ 38 \\ 33 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 4 \\ \hline 141 + 2 \\ \hline \end{array}$ $\begin{array}{r} 567 \\ \hline 576 \\ 16 \\ \hline 28 \\ 2 \\ \hline \end{array}$	16 κύκλοι I. D. B Δευτέρα C Τρ. D Τετ. E Πέμ. F Παρ. G Ιουν. 1—E 2 F 3 G	16 κύκλου Concurrent 5 Regalar 'louv. 9 11 7 4
		(συμπίπτει)	(συμπίπτει)

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔξαχριθοτάξις ἀκολούθους χρονολογίας.

'Ἀρ. 2.—595 μ. Χ. Παρθενῶνος ἀρ. 67 ('Αντων. σ. 61).

«Μηνὶ Ἀπριλίῳ τῇ ἡμέρᾳ εὐηνός ἐνδ. εἰς ἐτελεόθη Ἰωάννης ἁγιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος».

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς Ἀντωνίου, λείποντος τοῦ ἔτους, 595
ἢ 550.

•Αρ. 3.—657 μ. Χ. Παρθενῶνος ἀρ. 61 (Ἀντων. σ. 59).

«Μηνὶ Μαΐῳ καὶ ἡμέρᾳ εὐηνός εἰς ἐτελεόθη Θεογέροντος ἁγιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος».

Καθ' ὑπολογισμοὺς Ἀντωνίου καὶ τὸ 657.

•Αρ. 4.—657 25 Αὐγούστου. Αρ. ΙΙ. οπολ. 2 (Ἀντων. σ. 33).

«Ἐτεληόθη ἐν Κυρίῳ τῇ δούλῃ τοῦ Θεοῦ Εἰρην(τ)η μηνὶ Αὔγουστῳ εἰς τὰς ἥκσεσ(η) πέντε ἡμ(έ)ρας πέμπ(π)τῃ ἔτους στφο'».

•Αρ. 5.—678 (;) μ. Χ. Παρθ. ἀρ. 60. (Ἀντων. σ.).

«Μηνὶ Ιουλίῳ στῇ ἡμέρᾳ γ' ἐνδ. στ' ἐτελεόθη Ἀδαμάντιος ἁγιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος».

Καθ' ὑπολογισμοὺς Ἀντωνίου καὶ 678.

•Αρ. 6.—693 μ. Χ. Αρ. Παρθ. 84 (Ἀντων. σ. 66).

Μηνὶ Ὁκτωβρίῳ ωθ' ἡμέρᾳ α' ἐνδ. τῇ ἐτελεόθη Ἀνδρέας ἁγιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος ἔτους στοῦ».

693 κατ' ἐμήν διόρθωσιν, ἐπειδὴ Ὁκτώβριος καὶ ἀφαιρετέοντος ὅτου!!!,
Ἀντωνίγος κακῶς ἀφαιρέων 550⁸ ὑπολογίζει: 694 μ. Χ.

•Αρ. 7.—704 μ. Χ. Αρ. Παρθ. 78 (Ἀντων. σ. 65).

«(Μηνὶ Ἀπ.)ριλίῳ δὲ ἡμέρᾳ στ' ἐνδ. β' (ἐτελεώθη) Μαρῖνος ἁγιώτατος.... ἔτους στοῦ»,

Αρ. 8.—694 μ. Χ. Αρ. Παρθ. 84 (Ἀντων. σ. 65).

“Ιδε καὶ ἀριθ. 6.

•Αρ. 9.—713 μ. Χ.: Αρθ. Παρθ. 76 (Ἀντων. σ. 64).

«Μηνὶ Νοεμβρίῳ κδ' ἡμέρᾳ στ' ἐνδ. ιδ' ἐτελείθη Ἰωάννης ἁγιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος ἔτους στοῦ».

Ἐσφαλμένως δὲ Ἀντωνίνος 714 μ. Χ.

•Αρ. 10.—779 μ. Χ. Παρθ. ἀρ. 75 (Ἀντων. σ. 63).

«Μηνὶ Δεκεμβρίῳ κθ' ἡμέρᾳ δὲ ἐνδ. γ' ἐτελεόθη Γρηγόριος ἁγιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος ἔτους στοῦ»

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Λάζαρου ἐκ τῶν ἀνωτέρω χρονολογιῶν αἱ ὑπὸ ἀριθμοῖς 1. 2. 3. 5. 6. 7. 9 καὶ 10 συμπίπτουσιν, αἱ δὲ

ὅπ' ἀριθμὸν 4 καὶ 8 οὐγί, διότι ἐν τῇ πρώτῃ εὐρέσκομεν ἡμέραν Σάββατον καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ Δευτέραν

Ἐν τῷ δε υπέρ μοι τετραδίῳ ἔξετάζει τὴν χρονολογίαν τοῦ θανάτου τοῦ Βούρτζη, διτὶς «ἀπέθανε κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν Πιττάκη .6 Φεβρ. 1190 ἡμέραν Δευτέραν (διμοίως κατὰ τὴν ἐμήν)» καὶ «κατ' Ἀντωνίνον Μαΐῳ οὐτὸν Δευτέρᾳ» καὶ εὑρίσκει αὐτὴν ἐσφαλμένην κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἀναγνώσεις, διότι κατὰ τὴν πρώτην «6 Φεβρ. 1190» ἡ ἡμέρα εἶναι Τρίτη, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν «Μαΐῳ στ'» Κυριακή. Οὕτως ἔχονταν τῶν πραγμάτων προσπεκθεῖτε δὲ Λάμπρος νὰ εῦρῃ τὴν ἀληθῆ χρονολογίαν διὰ διαφόρων ὑποθέσεων. Κατ' ἀρχὰς δέχεται ὡς χρονολογίαν τοῦ Ἀντωνίνου 6 Μαΐου, οὐχὶ δὲ ὡς πρὸς τὴν τοῦ Πιττάκη 6 Φεβρουαρίου «ἄλλ' εἰ καὶ συμπίπτει 1090 6 Μαΐου Δευτέρᾳ, δὲν εἶναι ἐμῶς τὸ 1090 διγδόης ἴνδικτιῶνος». Διὸ τοῦτο δοκιμάζει ἄλλας χρονολογίας μὴ καταλήγων εἰς θετικὰ πορίσματα.

Ἐν τοῖς 41 φύλλοις χάρτου ἔξετάζει διαφόρους χρονολογίας ἀναφερομένας εἰς ἐπισκόπους Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ χρονικὸν τοῦ παπᾶ Συνοδινοῦ, διερ ἔξεδωκεν δὲ Λάμπρος ἐν Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας (τόμ. Β' σ. 640—650) εὑρίσκων ἄλλας μὲν αὐτῶν ἀρχὰς, ἄλλας δὲ ἐσφαλμένας¹).

1. Τὸ δέ νπ' ἀριθμὸν Στ' 12 κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἡ ἐνδεκα φύλλων χάρτου, ἐφ' ὃν ἔχει γράψει δὲ Λάμπρος διαφόρους σημειώσεις καὶ παραπομπὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ Nicolo Γουπασεο (Νικολάου Θωμασαίου) τοῦ γενιηθέντος τῷ 1802 ἐν Σεβενίκῳ καὶ θανόντος τῷ 1874 ἐν Πλωρεντίᾳ. Τὰ σημειώματα ταῦτα συμπληρούμενα θὰ ἐχρησίμευον εἰς τὸν ίάμπρον πρὸς συγγραφὴν πραγματείας περὶ τοῦ Νικολάου Θωμασαίου.